

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

1535 Budapest, Pf. 773.

DR. BITSKEY BOTOND

FŐTITKÁR

Ügyszám: IV/1592-1/2019

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 1 5 9 2 - 2 / 2019	
Érkezett: 2019 NOV 29.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 7 db	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Tisztelt Dr. Bitskey Botond Úr!

Az Alkotmánybírósághoz 2019.10.02-án érkezett, a Kúria Pf.VI.21.112/2018/14. számú ítélete, a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.21.362/2017/8. számú ítélete és a Fővárosi Törvényszék 13.P/P.21.813/2014/77. számú ítélete ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt, a 2019.10.16-án kelt és általam 2019.10.19. napján átvett, az alkotmányjogi panasz hiánypótlására felhívó levele alapján ezúton egészítem ki.

Tisztelettel jelzem, hogy a felhívásában javasolt szakemberhez fordulást természetesen megtettem. A tárgyi peres eljárás során, a képviseletemet ellátó két ügyvéd úrral egyeztetést folytattam. A Tisztelt Alkotmánybírósághoz a korábbi években már benyújtott és többségében elutasított, általam átolvasott alkotmányjogi panaszok arról győzték meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfogalmazása az adott per és az Alaptörvény, valamint az Abtv. vonatkozó §-ai ismeretén kívül, jónéhány elutasított alkotmányjogi panasz gondos átolvasását és az azokban szereplő jogi fogalmak elemi érthetőségi szintre történő lebontását igényli, tekintettel arra, hogy a panaszolt sérelmekben jelzett vélt/valós sérelmek és az Alaptörvény, valamint az Abtv. vonatkozó §-ai összeegyeztetésére nincs előírt, kidolgozott pontos, magától értetődő módszer. Az alkotmányjogi panasz kiegészítés megfogalmazása során az Alkotmánybíróság 7/2013.(III.1.) AB Határozata alább idézett pontjaiban megfogalmazott felfogást tartottam iránymutatónak.

Fenntartom a alkotmányjogi panaszomban előadott kérelmet és indokolást.

„[29] 2.1. Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban a tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerének értelmezéséhez az emberi jogok alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezményt (a továbbiakban: Egyezmény) is felhívta, amikor megállapította, hogy az Egyezmény „eljárási garanciákat tartalmazó cikkei általában elfogadott értelmezése szerint a *fair trial* olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni.” – A szövegben szereplő *felhív* szót felszólításként értelmezem, azaz az Egyezmény eljárási garanciáinak bíróságok általi betartásaként, amelyeket a magyar anyagi jogi és eljárás jogi szabályok is tartalmaznak.

Az ezt követő mondat, a fent idézettel szemben az esetleges kivételeket teszi meg az Alkotmánybíróság ítélezési vezérfonalául. Továbbá aggodalmat okoz, a teljeskörű és alapos vizsgálatot igénylő panaszt benyújtó számára az Alkotmánybíróság e tekintetbeni álláspontja:

„[29] 2.1. Természetesen különbözik egy eljárás fair voltának megítélése az abban az ügyben döntő nemzetközi bíróságok vagy bíróság eljárásában a magyar Alkotmánybíróság lehetőségeitől, amely elvont normakontrollt végez (kiemelés [REDACTED] részéről). Ez utóbbiban csupán a tisztességes eljárás megkövetelte általános ismérvek megállapítására van lehetőség” (ABH 1998, 91, 95.).

A magam részéről ugyanakkor bízom abban, hogy alkotmányjogi panaszom megítélése az alábbi szempontok alapján történik.

„[29] 2.1. ... Az Alaptörvény hatálybalépésével immáron az Alkotmánybíróság feladatai közé tartozik a bírói döntések alaptörvény-ellenességének vizsgálata is, amellyel egyidejűleg jelentkezik a tisztességes eljárás megkövetelte szempontok, így az indokolási kötelezettség (kiemelés [REDACTED] részéről) meghatározásának igénye is. A Bíróság gyakorlatában az indokolt bírósági döntéshez való jog (kiemelés [REDACTED] részéről) az Egyezmény 6. Cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben, annak egyik, az Egyezmény szövegében kifejezetten nem nevesített elemeként jelenik meg.

„[30] Az Alkotmánybíróság a 61/2011.(VII.13.) AB határozatában elvi jelentőséggel erősítette meg, hogy „[e]gyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje.”{ABH 2011, 291, 321.; legutóbb megerősítve: 32/2012.(VII.4.) AB határozat; Indokolás [41]}. Az Alkotmánybíróság ilyen megfontolásból kiindulva áttekintette a bíróságnak az indokolt bírósági döntéshez fűződő jog tekintetében kialakított gyakorlatát, amelyet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jog értelmének meghatározásakor is irányadónak tekint.”

A hivatkozott határozat a következőképpen folytatódik:

„[31] ... A Bíróság az indokolt bírói döntéshez való jogot az Egyezmény 6. Cikkében foglalt tisztességes tárgyaláshoz való jog részének tekinti... E körben a Bíróság kiindulópontja az, hogy a bírói döntésekkel szemben valamennyi demokratikus jogállamban elvárható az objektivitás és az átláthatóság (kiemelés [REDACTED] részéről), ami egyfelől elejét veszi az önkényes hatósági és bírósági döntéshozatalnak, másrésztől erősíti a bírósági döntések tekintélyét ... A Bíróság következetes gyakorlata szerint a tisztességes eljárás és a jogállamiság elvéhez tartozik az a követelmény, hogy a bíróságok a döntéseik alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel mutassák be ...”

„[31].; § 67.). A Bíróság ugyanakkor azt is elvi élel mondta ki, hogy a döntéssel szemben feltétlen elvárás, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alaposággal vizsgálja meg, és erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában is adjon számot. A Bíróság álláspontja szerint nem felel meg az Egyezmény 6. Cikkében foglalt elvárásnak, ha a felülbírálati fórum az alsóbb fokú bíróságnak az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett érveit további vizsgálat és a vizsgálat indokainak előadása nélkül hagyja helyben ... A Bíróság az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatakor figyelemmel van arra is, hogy az indokolás hiánya vagy fogyatékosága valamely fél írásban megfogalmazott, világosan és pontosan körülírt kérdésére érint-e ...” (kiemelés [REDACTED] részéről).

„[32] Az Egyezmény jogvédelmi rendszerében a bírói döntéseknek a tisztességes eljárás által megkövetelt indokolása iránti igény egyfelől szoros összefüggésben áll a jogorvoslathoz fűződő joggal, ugyanis e jog hatékony gyakorlására kizárólag a bíróság döntését alátámasztó indokok ismeretében nyílik valódi lehetőség ..., másfelől szoros összefüggés mutatkozik az indokolási kötelezettség teljesítése, és a tisztességes eljáráshoz fűződő jogból fakadó azon alkotmányos igény között, hogy az eljárásban szereplő fél meghallgatást nyerhessen, azaz kérelmét a bíróság megvizsgálja ... Ennek oka az, hogy kizárólag a kellő alapossággal indokolt bírói határozatból tűnhet ki, hogy az ügyet eldöntő bíróság ténylegesen figyelembe vette-e a felek által előterjesztett bizonyítékokat és érveket.” (kiemelés [REDACTED] részéről).

„[33] 3. Az indokolt bírói döntéshez fűződő jog ebből következően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül jelentkezik. Az alkotmányos előírás ugyanakkor kizárólag az eljárási törvényekben foglaltak szerint kötelezheti a bíróságot a döntésének alapjául szolgáló indokok bemutatására. Ebből következik, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény e szabályát mindig együtt olvassa a jogvita jellege, és az adott ügy típusa által kijelölt konkrét eljárásjogi szabályokkal... Figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkében előírt jogszabály értelmezési kötelezettségre is, az Alkotmánybíróság azt vizsgálja, hogy az indokolási kötelezettséget előíró eljárási jogszabályokat a bíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően alkalmazta-e.”

„[34] ... az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bírósági döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti... Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon (kiemelés [REDACTED] részéről). Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő kérdéseket.

INDOKOLÁS:

A tárgyi peres eljárás során az alábbiakban feltüntetett időben és módon sérült, a felperes Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben szavatolt tisztességes tárgyaláshoz való joga, mert az elsőfokú bíróságok az eljárás során az alkalmazni köteles eljárásjogi jogszabályok szövegét nem azok céljával és nem az Alaptörvénnyel összhangban értelmezték, s ebből következően sérültek felperes alábbiakban megjelölt, az Alaptörvényből kibontható részjogosítványai.

Ad [1]:

A 13.P/P.21.813/2014/27. sz., 2015.12.03. keltű tárgyaláson felperes részéről átadásra került, a II. és az V. rendű alperes, valamint a Törvényszék részére a 27/F/1 szám alatt, a peres iratokhoz szerelt felperesi előkészítő irat, amelyben részletes ténybeli és a vonatkozó törvényi bizonyítását adtuk, a Fővárosi Törvényszékre 2015.11.20-án érkeztetett, 2015.11.04-én kelt V. rendű alperesi előkészítő iratban szereplő állítások alaptalanságáról. E két iratban szereplő indokolások megvitatása és mérlegelése az elsőfokú tárgyalások során mindvégig mellőzve lett. A felperesi előkészítő iratban szerepeltetett tény adatok, azaz az V. rendű alperes 1997.06.19. napján történt szerződéskötési ügyvezetése (az ügyvédi letéttel való teljesítés mellőzése; a II.r. alperes elintézetlen széljegyzéséről elmaradt tájékoztatás- BÜK, 1996. Eln. 470/8. sz. határozat sérelme), továbbá az V. rendű alperes

2006. év február 6-i újbóli megbízását következően, a felperes tulajdonjogi igénye ügyében az V. rendű alperes által újból megindított eljárás során folytatott ügyvédi tevékenység (a földhivatali különleges eljárás mellőzése) tárgyalásba vétele (l.: Részítelet, 8.o.) meg sem történt az elsőfokú tárgyalások során. Az elsőfokú ítélet indokolása (l.: 13.P/P.21.813/2014/77.) pedig említést sem tesz ezekről a felperesi bizonyítási indítványokról. E hiányosság esetleges megítélését nehezíthette azonban az, hogy a 27/F/1 irat nem kerülhetett, a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla, sem pedig a Kúria mint felülvizsgálati bíróság elé.

Ugyanis az alkotmányjogi panasz kiegészítése érdekében, a Törvényszék Polgári Irodájában eljárva, az iratok áttekintése során észleltem, hogy az összefűzött iratok közül hiányzik a 27/F/1 számú felperesi előkészítő irat. E tényről a Tisztelt Fővárosi Törvényszék Elnökét levélben értesítette, a tárgyi per során a felperes képviselőjével megbízott [REDACTED] ügyvéd, továbbá e levelet, mint a peres ügy felperese én is megküldtem a Törvényszékre.

Ugyanakkor a felperes fellebbezésében (érkeztetve: 2017.06.16.), a fellebbezési ellenkérelmében (érkeztetve: 2018.02.21.), majd pedig a felülvizsgálati kérelmében (érkeztetve: 2018.05.22.), az elsőfokú eljárás során ki nem vizsgált tényeket szerepeltette felperes. Sajnálatos módon e tények megemlítése sem történt meg, a fellebbviteli bíróság és a felülvizsgálatot végző Kúria ítéletének indokolásában! E jogsértésre az Ad [4] pontban térek ki.

A felperes 27/F/1 számon iktatott előkészítő iratában foglaltak tárgyaláson történő megvitatásának, továbbá az elsőfokú 77.sz. Ítélet indokolásában történő mellőzése miatt sérült, a felperes kérelem előterjesztési joga (Pp. 3.§ (1) bekezdés), továbbá sérült a bíróság kérelemhez kötöttségi kötelezettsége (Pp. 3.§ (2) és a (3) bekezdés első fordulatai) azáltal, hogy felperes kérelmét mellőzte ténylegesen befogadni, majd tárgyalni! Ezért, e miatt sérült felperes pártatlan döntéshez való joga (Pp. 1.§), sérült továbbá a tárgyalás(ok) tisztességes lefolytatásához való joga (Pp. 2.§ (1) bekezdés), valamint sérült felperes bizonyítási indítványozási, előterjesztési joga, mert hogy a felperes által előterjesztett bizonyítékokat az elsőfokú bíróság nem tárgyalta, a fellebbviteli és a felülvizsgáló bíróság pedig azokról és az elsőfokú eljárás bizonyíték mellőzéséről felperes jelzése (e bizonyítékok szerepeltek a fellebbviteli és felülvizsgálati beadványban) ellenére sem vett tudomást (Pp. 164.§ (1) bekezdés). Ugyanis azzal, hogy a felperes előkészítő iratában szereplő bizonyítási kezdeményezés nem került az elsőfokú bírósági eljárás során a bíró előtt megvitatásra, ezért az eljárás során e tekintetben nem volt biztosítva a jogvita bíróság előtti eljárásában a pártatlan döntésre lehetőséget adó tárgyalás (Pp. 1.§). Ebből következően a bírósági eljárás tisztessége sérült, mert ugyan beadványa a bíró elé került, de tekintettel annak, a bíró által történő figyelmen kívül hagyására, felperes a **bírósághoz fordulás jogával ténylegesen nem élhetett!** Azzal pedig, hogy az elsőfokú tárgyalás sorozatot lezáró 77.sz. elsőfokú ítélet indoklása szót sem ejt a felperesi előkészítő iratban, a bíróság elé terjesztett bizonyítási indítványról, abból az következik, hogy **sérült felperes indokolt bírói döntéshez fűződő joga!** Tekintettel továbbá arra, hogy ez a hét oldalas, összefoglaló irat nem került a másodfokon, illetve a harmadfokon eljáró bírói fórum elé, ezért a bírósági jogszolgáltatás nem lehetett teljeskörű, **ezért sérült felperes jogorvoslathoz való joga (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés).** Összességében az elsőfokú eljárás során azáltal sérült **felperes észrevételezési és indítványozási joga**, hogy az elsőfokú bíróság tudomást sem vett az előkészítő iratban szereplő felperesi bizonyítási indítványokról, s tekintettel arra, hogy ezekről az elsőfokú ítélet (77.sz.) indokolásában nincs ítéleti állásfoglalás, ezért a bíróság, a **bíróságra kötelező indoklási kötelezettséget megsértette!** A fentiekben előadottak azt igazolják, hogy az elsőfokú bíróság megsértette az eljárási szabályokat, ezért a felperes által perbe vitt jogok nem lettek, nem lehettek érdemi módon megítélve. Ezáltal **a hatékony bírói jogvédelem követelménye is sérült!**

Annak megítélése, hogy a felperes 27/F/1 számú beadványában előadott bizonyítási indítványok, az ügy érdemi elbírálhatóságára lényegesen, meghatározóan kihatottak volna-e, csak az elsőfokú eljárás során lett volna mód, mert a fentiekben is megjelölt eljárási törvények az elsőfokú eljárásban biztosítják a bizonyítási kezdeményezést, amellyel a felek élhetnek, s amelynek alapján van lehetőség, mód az objektív, átlátható bírói mérlegelésre, majd pedig a véglegesség igényével hozható érdemi elsőfokú, érdemi bírósági döntésre. Ennek elmulasztása történt meg kezdettől fogva az elsőfokú eljárások során. Ezt a felperesi álláspontot igazolja a két másodfokú határozat (17.Pf.21.990/2011/4. sz. Végzés, 3.o., 2. és 3. bek.; 4.Pf.21.133/2013/6. sz. Részítélet, 8.o., 1. és 2. bek.). Ezen elsőfokú eljárási törvényt sértő mulasztásról a fellebbviteli és a felülvizsgálatot végző Kúria nem vett tudomást, sőt ítéleteik indokolásában arról szót sem ejtenek!

A fentiekben felsorolt jogok az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének értelmezésével nevesített **részjogosítványok**! Tekintettel arra, hogy az elsőfokú tárgyalás során közvetlenül, míg a fellebbviteli bírósági eljárás során közvetve, a fentiekben megjelölt részjogosítványok sérültek, ebből következően pedig sérült a felperest (is) megillető pártatlan és tisztességes bírósági eljáráshoz való joga, amelyet az Alaptörvény XXVIII. (1) bekezdése szavatol.

Ad [2]:

A 13.P/P.I.21.813/2014/67. sz., 2017.01.11. napján tartott tárgyaláson került átadásra, az ingatlanforgalmi szakértő által elkészített, a perbeli lakás 2009. évi, felperes elállása kori idejére vonatkozó értékbecslés. Tekintettel a lakásárak tetemes emelkedésére, felperes a 71. sorszám jelzésű, 2017.03.01. napon érkeztetett „észrevétel”-ében kérte a szakértői vélemény kiegészítését az ítélethozatal kori ingatlanár megállapítása végett. Felperes és képviselője ezt az igényét úgy a keresetlevelében, mint az e tekintetbeni későbbi nyilatkozataiban is megerősítette. Felperes az ítélethozatal kori ingatlan ár megállapítására vonatkozó igényét a következő, 2017.05.03. napján tartott tárgyaláson (76.sz. jgyk.), a 2017.04.25. keltű és a periratokhoz szerelt 76/F/1. sz. „nyilatkozat”-ában ismételten kérte. Tekintettel a Tisztelt Törvényszék e felperesi kérelemnek tudomásul vételére, valamint a tárgyaláson történő véleményezésének mellőzésére, felperes a 2017.05.08. napján érkeztetett 2019.05.06. keltű beadványában kérte, hogy a Törvényszék nyissa meg újra a tárgyalást, a beadványban jelzett indokolás alapján. E beadványban felperes ismételten kérte az ítélethozatal kori ingatlan ár megállapítását, tekintettel a Központi Statisztikai Hivatal kimutatásaira, amelyeket már mellékel a 76/F/1 beadványához. A periratok közt fellelhető 2017.05.15.keltű felperesi beadványban ismételten megerősítette felperes az ítélethozatal kori ingatlan ár megállapításának igényét.

A Részítéletet követő, a 77.sz. Ítéletet megelőző elsőfokú tárgyalás sorozat 37 hónapot és 7 napot vett igénybe, az ennek során megtartott 15 db tárgyalás többségében, a felek miután megerősítették korábbi nyilatkozataikat, *a tárgyalások elhalasztásra kerültek*. Az így vezetett bírósági tárgyalások során nem történt a bíró és a felek között eszmecsere a vitatott kérdésekben. Sértve ezzel, a 30/2014.(IX.30.) AB határozatban (hivatkozva: 3195/2015.(X.14.) AB határozat, Indokolás [25]) olvasható követendő felfogást, mely szerint „... az(o)k a bíró(k) tudja(k) a leghelyesebben mérlegeléssel megállapítani egy bizonyíték bizonyító erejét, aki(k) a bizonyítékokat – rendszerint szóbeli tárgyaláson – közvetlenül megvizsgálta(k)”. Felperes egyetlen ilyen tárgyaláson sem tudott részt venni, pedig valamennyi tárgyaláson ott volt.

A 77.sz. elsőfokú ítélet indokolása, a fentiekben sorra vett ítélethozatal kori ingatlan ár megállapítására vonatkozó felperesi beadványokról nem tesz említést, csaupán a következőt állítja: „Ebben a körben a bíróság figyelemmel volt a felperesi kereseti kérelemben foglaltakra, amely az

ingatlan adásvételi szerződésének megkötésekor forgalmi érték, illetőleg a szerződéstől való elállás időpontjának forgalmi értéke közötti különbséget kívánta a perben érvényesíteni a II. és V.r. alperesekkel szemben az elsődleges kereseti kérelem kapcsán.”(I.: 77sz. Ítélet, 12.o., 3. bekezdés).

Ez a bírósági indokolás iratellenes, mert egyrészt nem tesz még említést sem a fentiekben közölt, a bírósági iratokban szereplő beadványok szerinti felperesi igényről, másrészt úgy viselkedik, mint aki nem tud, a Bíró Úr által, a per elhúzódása miatt 2017. év tavaszán kiállított „Az 5-10 év közötti és 10 éven túli polgári ügyek vizsgálati adatlapja” című iratról. E szerint „ c) a per jelenlegi állása szerint a befejezés akadályai: Az ingatlanforgalmi szakértő meghallgatása, illetve a szakvélemény kiegészítése lehet indokolt a felperes 71. sorszámu beadványában foglaltak kapcsán; d) a per várható befejezésének időpontja: Az ingatlanforgalmi szakvélemény kiegészítését követően – egyéb bizonyítási indítvány hiányában – az ügy érdemben lezárható lesz.”. A 77. számú ítélet kihirdetése előtt pár héttel a Tisztelt elsőfokú Bíróság még ezt az álláspontot képviselte, ugyanakkor az ítélet indokolásában erről szó sem esik, sőt az ítéleti indokolás a „vizsgálati adatlap”- ban szereplő bírósági állásponttal szemben ellentétes. A per irataiban és az ítélet indokolásában nincs információ arra vonatkozóan, hogy mi készíthette a Tisztelt elsőfokú Bíróságot álláspontja megváltoztatására! Ez azért is érthetetlen, mert egyedül a Bíró Úr dönthetett e tárgyban, tehát meg kellett volna indokolnia döntését. Megállapítható, hogy a bírói döntés nem lett megindokolva! Az indokolás elmaradása nem tette lehetővé felperes számára azt, hogy élhessen észrevételezési jogával, amely az Alaptörvényben biztosított részjogosítvány, s ezért is sérült felperes tisztességes eljáráshoz való joga (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés)!

Az iratellenes ítéleti indokolás további bizonyítékai: A 2009.01.13. napján kelt keresetlevél (2.o., utolsó két bek.) szerint „...A továbbiakban nem áll érdekemben a jelenlegi állapot fenntartása, ezért kérem, hogy a perbeli ingatlan jelenlegi vételárát megfizetnék a részemre a II.r. és az I.r. alperesek, és a szerződéstől elállok. Új lakáshoz jutáshoz ez az összeg elegendő lenne, de már korántsem ugyanazok a feltételei egy új ingatlan megvételének...”. Ez a per megindításakor a felperesi felfogás, tekintettel arra, hogy a per 3-4 éven, azaz ésszerű időn belül befejeződik!

Az elsőfokú bíróság a 64.P.21.376/2012/13. számú, 2013.04.03. keltű ítéletében e tekintetben, az ítélet indokolásában a következőképpen fogalmaz: „ A bíróság szükségesnek találja megjegyezni, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján az állapítható meg, hogy ha kárként értelmezhető a felperes által a keresetében megjelölt hátrány, tudniillik hogy elesett az *általa kifizetett vételár és az ingatlan ítélethozatal kori forgalmi értéke különbségétől*, erre vonatkozó esetlegesen alapos igényét – amennyiben ennek feltételei fennállnak – a perben nem állt azon személlyel szemben érvényesítheti, kinek magatartása illetőleg esetleges mulasztása folytán a II. rendű alperes tulajdonjoga bejegyzésére nem kerülhetett sor.” (I.: 6.o, utolsó bek.). Tehát az elsőfokú bíróság már 2013- ban tudott felperes igényéről, azaz az ítélethozatal kori ingatlan érték megállapításának igényéről. Az ebben a pontban előadottak rávilágítanak arra, hogy a 77.sz. ítéleti indokolás idézett része (12.o., 3. bekezdés) NEM OBJEKTIV, NEM biztosítja az ÁTLÁTHATÓSÁGOT, s ebből következően ÖNKÉNYES! A perrendtartás szerint az ítélet indokolásában „... *Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.*”(Pp. 221.§ (1) bekezdés). Az elsőfokú bíróság, a felszínes és hiányos ítéleti indokolásával, a perrendtartás megsértése miatt megsértette az Alaptörvény 28. cikkében előírt jogszabály értelmezési kötelezettségét is.

Tekintettel arra, hogy a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak, ezért az e pontban idézettek nem azok felülbírálatának igénylése miatt kerültek közlésre. Azonban az idézett szöveg azt igazolja, hogy a Tisztelt Törvényszék

úgy a tárgyalások vezetése során, mint az ítélete indokolásában eljárás jogot, ebből levezethetően alapjogot, s ebből következően Alaptörvényt sértett.

Azzal, hogy az elsőfokú bíróság elzárkózott, az ingatlan ítélethozatal kori piaci értéke ügyében, a 71. számon iktatott felperesi beadvány, valamint az azt követően, a Törvényszékre beadott felperesi iratok tényleges befogadásától, s azok megvitatásától, valamint ítéleti értékelésétől, ezzel a tevékenységével ugyanazokat az eljárásjogi szabályokat, s ebből következően a tisztességes bírósági eljárás alapjogából kibontott részjogosítványokat, s ennek következtében magát az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését sértette meg, mint a 27/F/1 számon iktatott beadvány perbevétele mellőzésével {l.: Ad [1] pont}. Ezért az elsőfokú bíróság az e pontban részletezett eljárásával megsértette felperes tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, amit az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szavatol.

Tekintettel arra, hogy bizonyítási kezdeményezésre csak az elsőfokú eljárás során van mód, ezért a fenti két esetben, a felperes elől elzárt bizonyítási lehetőség, valamint annak bíróság általi megítélésének mellőzése, s ezen információk helyzet rögzítése a 77.sz. ítélettel, azt eredményezte, hogy felperes kereseti kérelme nem lett kimerítve, a jelzett perrendtartást sértő bírói pervitel miatt!

Ad [3]: **Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg,** hogy

- a 27/F/1 és a 71 számon iktatott felperesi beadványokban szereplő, az V. rendű alperes és a felperes felelőssége mértékére, azaz az ügy érdemi elbírálására lényegesen kiható bizonyítási adatok perbevétele az elsőfokú eljárás során nem történt meg, s a 77. számú elsőfokú ítélet indokolása az e két beadványban szereplő felperesi kérelmeket nem ismertette és azokat nem ítélte meg;
- az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése értelmezésével nevesített, az Ad [1] pontban felsorolt és indokolt részjogosítványokat az elsőfokú bíróság mind a két irat befogadásának perbevétele mellőzése miatt megsértette;

Ad [4]: „Az alkotmánybíróság korábbi döntései szerint egy eljárás tisztességét mindig esetről esetre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével...” {3195/2015.(X.14.) AB határozat, Indokolás [23] 3.}. Továbbá „A tisztességes eljáráshoz való jog lényegét az Alkotmánybíróság az alkotmányos jelentőségű eljárási szabályok érvényesülésében értelmezi.”, azonban „A bíróságok eljárásának ezen túlmenő elemei, így különösen az adott jogvitának – a jogszabályok alkalmazásával történő és a bíróság diszkrecionális jogának gyakorlásával megvalósuló – mikénti eldöntését nem tekinti alkotmányossági kérdésnek.” {3165/2014.(V.23.) AB Végzés, Indokolás [16]}. Erre tekintettel igyekszem az alábbi alkotmányjogi sérelmet indokolni.

Az alkotmányjogi panasz 5.2.) pontjában (7.o.) vázlatosan ismertetett pertörténet alapján kijelenthető, hogy az elsőfokú eljárás során a bíróság mellőzte vizsgálni az V. rendű alperes ügyvéd kártérítési felelőssége jogalapját, a rendelkezésre álló megbízási szerződések, s a felperes tulajdon jogi igénye 2004. évi földhivatali elutasítása, majd a 2006. évtől indított újbóli próbálkozás eredménytelensége tekintetében, annak ellenére, hogy e vizsgálat elvégzésére mind a két másodfokú határozat (végzés és ítélet) az indokolásában utasította az elsőfokú bíróságot. E vizsgálat elmaradása miatt az elsőfokú eljárás elzárta a bizonyítás lehetőségét! Ugyanis az e tekintetben előterjesztett beadványai nem kerültek bíró előtt az érintett szemben álló felekkel megvitatásra (a 32.sz. Végzés, a 13.sz. Ítélet és a 77.sz. Ítélet). Az el nem végzett vizsgálat miatt, az első két határozatot e tekintetben, a két másodfokú határozat (4.sz. Végzés és a 6.sz. Részítélet) elutasította. A 77.sz. elsőfokú ítéletet az e tekintetben is felülbírálni hivatott másodfokú Fővárosi Ítéltábla (8.sz.) Ítélete, az ítélet

indokolásában (7.o., 2. bek.) nem tért ki, a felperes fellebbezésében és ellenkérelmében az V. rendű alperes felelőssége ügyében előadott bizonyítási indítványok értékelésére, amelyek kivizsgálása a Részítélet határozati indokolása (8.o.) ellenére kivizsgálás nélkül került a másodfokú bírói fórum elé. A Részítélet határozati indokolásában az V. rendű alperes esetleges kártérítési felelőssége tekintetében előírt vizsgálat elmaradása együtt járt felperes esetleges felelőssége jogi feltárásának elmaradásával. E két felperesi irat részletes vizsgálatának mellőzése és az e tekintetben nem teljeskörű eljárás alapján hozott elsőfokú 77.sz. Ítélet, továbbá az elsőfokú ítéletet teljes körűen felülbírálni hivatott másodfokú 8.sz. Ítélet és az előbbieket felülvizsgálni hivatott Kúria 14.sz. Ítélete egyáltalán mellőzte figyelembe venni a felperes két beadványában (27/F/1 és 71) szerepeltetett bizonyítási igény kérelmet, ezért felperes tisztességes eljáráshoz való joga sérült, az Ad [1] és Ad [2] pontokban megsértettként megjelölt perrendtartás beli §-ok és az ezekhez csatolható megsértett részjogosítványok miatt.

Felperes álláspontja szerint a felülbírálatot végző bíróság felperes jogorvoslathoz fűződő jogát sértette meg azzal, hogy úgy az V. rendű alperes, mint felperes felelőssége vizsgálatának elmaradása ellenére, a peres ügy e lényegi része ügyében kialakított elsőfokú ítélet indokait és éveit, alapos vizsgálat nélkül elfogata annak ellenére, hogy felperes a fellebbezésében e tekintetben részletes indokolást adott.

Ad [5]:

Az 1997.06.19. napján, a felperes és a II. rendű alperes által, az V. alperes ügyvéd közreműködésével megkötött adásvételi szerződést biztosító foglalo kétszeresének megfizetése ügyében, az alkotmányjogi panaszt (I.: 6.o., utolsó bek.) is kiegészítem:

A foglalo kétszeres visszafizetése ügyében, az elsőfokú bíróság a jogerős 77.sz. ítéleti indokolásában (13.o., 4. bek.), a II. rendű alperes álláspontját (77.sz. Ítélet, 7.o., 2. bek.) osztotta. E felfogás a *kártérítés*, illetve a *foglalo* jogintézményét összemossa és tévesen arra a döntésre jutott, hogy a foglalo iránti igény 50%-ban alapos csak.

A másodfokú bíróság az ítélete indokolásában (8.sz. Ítélet, 6.o., 3. bek.) tekintettel arra, hogy a foglalo csak az előszerződésben szerepelt, s a végleges adásvételi szerződés aláírásra került, ezért elutasította a felperes követelését.

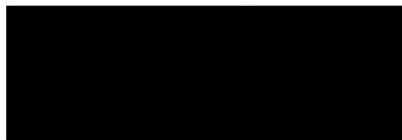
A felülvizsgálati kérelemben (érkeztetve: 2018.05.22.) előadott felperesi indokolást (I.: Kérelem, 12. és 13.o.) a Kúria, az ítélete indokolása [13] pontja szerint anélkül hagyta figyelmen kívül, hogy részletes indokolását adta volna az elutasítás okának! A Kúria a másodfokú bíróság álláspontját, annak ellenére jogerőre emelte, hogy egyrészt az elő- és a végleges adásvételi szerződés azonos napon, azonos tartalommal került aláírásra, másrészt pedig az adásvételi szerződés megkötésekor az ingatlan elidegenítési tilalom alatt állt, s az adásvételi szerződés az elidegenítés megszüntetési igényét is rögzítette.

Felperesi álláspont szerint a foglalo visszafizetésének ügye a tárgyi per egyik lényegi kérdése. Ezért az első – és a másodfokú bíróság vonatkozó ítéleti indokolásának, de különösen a felperes e tekintetbeni, pontosan körülírt és indokolt érvelése (I.: felülvizsgálati kérelem, 12. és 13.o.) bírói vizsgálatának mellőzése és e vizsgálat indokolása nélkül meghozott Kúria-i ítélet, a tisztességes eljárás részjogosítványa, azaz az indokolási kötelezettség teljesítésének mellőzésével történt. Kijelenthető, hogy felperes elutasított kérelme nem kellő alapossággal került indokolásra (Pp.221.§ (1) bek.), ezért sérült felperes indokolt bírói döntéshez fűződő joga, továbbá ebből következően felperes pervitele tekintetében sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelménye.

Ismételten kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, a Fővárosi Törvényszék 13.P/P.21.813/2014/77. számú, a Fővárosi Ítéltábla 4.Pf.21.362/2017/8. számú, a Kúria Pfv.VI.21.112/2018/14. számú ítéletének alaptörvény-ellenessége megállapítását és azok megsemmisítését az Abtv. 43.§-a szerint!

Dunakeszi 2019.11.28.

Tisztelettel!

Mellékelve:

- Pertörténet ábrája – időrend,
- 13.P/P.21.813/2014/27. sz. tárgyalási jegy. első oldala,
- Felperes előkészítő irata, 27/F/1, 2015.12.01.,
- V. rendű alperes előkészítő irata, 2015.11.04./2015.11.20.,
- 71. számú, 2017.02.27./2017.03.01., felperesi észrevételek,
- Az 5-10 év közötti és 10 éven túli polgári ügyek vizsgálati adatlapja
- 76/F/1 sz. felperesi nyilatkozat, 2017.04.25.
- Felperesi ellenvélemény, 2017.05.06./2017.05.08.
- Felperesi ellenvéleménykiegészítése, 2017.05.15.